

Moartea lui Vintilă Brătianu

- povestită de A. Dănciulescu, agricultor din comuna Mihăești -

Prin anii 1960 se vorbea, încă, în Mihăești, despre moartea lui Vintilă Brătianu, survenită în aceeași zi când sosise la conacul său, actualmente Sanatoriul Pneumologic „C. Anastasatu” (după numele primului director al sanatoriului, preluat de regimul „democrației populare”). Drumul de venire este chiar prin fața casei bunicii mele - Ioana Niță

- unde se strângeau vecinele, pe seară, la taifas, dându-și veștile, „stirile zilei” dinspre toate colțurile zării, pe unde avusese, fiecare dintre ele, drum în ziua aceea. Noi, copiii, nu prea aveam acces la taina lor, însă mai trăgeam cu urechea, prefăcându-ne că ne e somn, punându-ne capul în poala lor.

Iată o descriere exactă a momen-

telor acelea, descriere ce se află consemnată în: „Vieța și opera lui Vintilă I.C. Brătianu văzute de prietenii și colaboratorii săi”, București, Imprimeriile Independente, 1936, 521 p. (Așezământul Cultural Ion C. Brătianu, XXXII), carte existentă la Fondul tradițional al Bibliotecii Județene „Antim Ivireanul”.

Felix Sima

Vintilă Brătianu

Plecase din București cu mașina, la 19 decembrie 1930, la moșia Sâmburești-Olt, unde a stat până la 22 decembrie, luni, la orele 10 și jumătate dimineața, când a plecat la Mihăești, unde a sosit la orele 12.

Sosind în fața biroului moșiei, primul care l-a primit am fost eu. După primele informații ce mi-a cerut despre mersul fermei, d-sa, fără să descindă din mașină, a urcat sus la vilă, dându-mi ordin că la ora 2 p.m. va fi la birou, să facă un ordin de încasare pentru plata lucrătorilor fermei.

Prima impresie ce am avut la sosirea sa, a fost paliditatea feței ca niciodată.

Punct la ora 2 a fost la cancelaria administrației, unde a cerut hârtie și voind a face

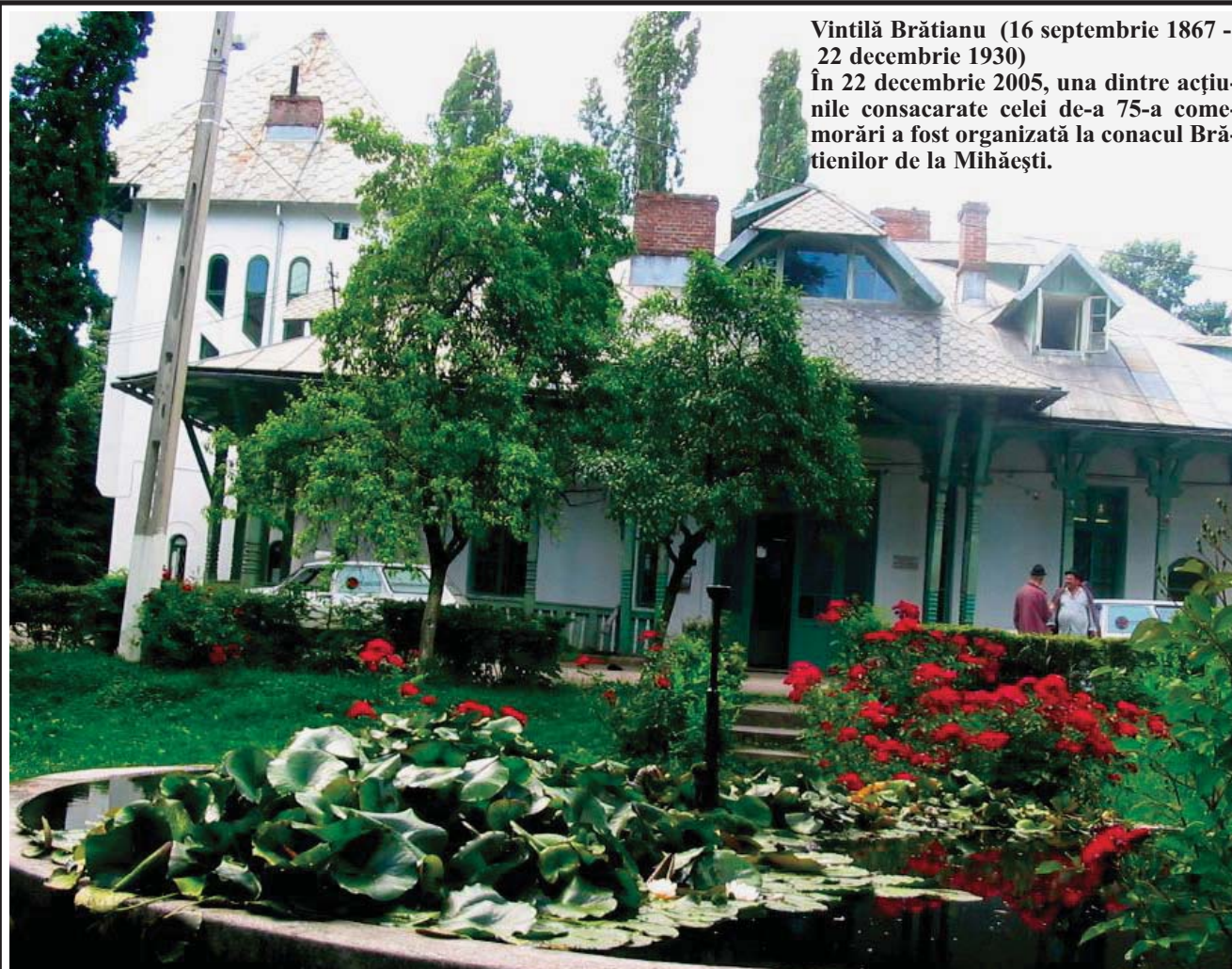
Scrisoarea către Banca Râmnicului o greșește și o face la Banca Vâlcea.

Eu, care știam că nu lucrăm cu această bancă, îl fac atent; observă greșala făcută; cere altă hârtie și face a doua scrisoare. Ambele scrisori, deși făcute pe hârtie comercială, le scrie afară din rânduri, strâmb și cu multă greutate. Prima scrisoare, deși o rupsesem în fața sa, mai târziu, resturile le-am format la loc și le-am încredințat d-lui Vintilică (fiul). După ce contabilul a fost trimis la bancă la Râmnicu-Vâlcea, cu mașina, a rămas singur cu mine. A mers să inspecteze sera. Aici a găsit pe grădinarul Ștefan Maioraș căruia i-a pus diferite întrebări despre cultura de iarnă. La intrarea în seră, s-a împiedicat de prag, unde a fost susținut de mine. În interiorul serei fiind cald, a ieșit imediat afară.

De aici am mers împreună în ceair, unde s-a interesat de pomii fructiferi, dându-i toate lămuririle, atât eu, cât și grădinarul care ne însoțea; de asemenea, primind dispozițiile sale de felul cum trebuie făcute lucrările. În acest timp, a sosit la fermă și d-nul medic veterinar, care ne vizita cam des, întrucât fusese o furie de pestă porcină printre rămători și acum erau spre însănătoșire completă; se întreține cam 20 de minute, după care se retrace, manifestându-și dorința a mai vedea pe domnul medic veterinar până la Sfântul Ion, timp cât va sta la fermă. După aceea, am continuat vizitele ceairului, ale livezilor de pomi fructiferi, ale gropilor preparate pentru plantația de primăvară și diferitelor alte lucrări, dându-i explicațiunile necesare; aceasta a durat cam 3/4 oră, după care ne-am înapoiat la conac, dând ordin a pune caii la trăsură spre a merge la câmp.

În timpul până a pune caii la trăsură, întâmplător sosește d-l Wangler de la Făgăraș, care, întreținându-se cu dânsul, observă că starea sa este schimbată, ba încă îl întreabă dacă se simte bine. Răspunde că se simte foarte bine.

Vintilă Brătianu (16 septembrie 1867 - 22 decembrie 1930)

În 22 decembrie 2005, una dintre acțiunile consacrate celei de-a 75-a comemorări a fost organizată la conacul Brătienilor de la Mihăești.

Conacul Brătienilor de la Mihăești-Vâlcea, în prezent Sanatoriul Pneumologic „C. Anastasatu”

Se pun caii la trăsură, domnul Wangler se retrage, iar noi plecăm la câmp. Vizităm oieria și apoi locurile semănate cu grâu pe care îl rărișasem după dorința sa, dar din conversațiile avute observasem că din ce în ce vocea i se diminuează și atunci fac semn vizitiului a întoarce trăsura. A consimțit și ne-am întors la conac. Aci am mai vizitat ferma, am vorbit de un șanț ce făcusem pentru scurgerea apelor din ploii și a unui pod, care i-a plăcut mult, după care s-a retras spre vilă. Voind a-l însoți, nu a voit, spunându-mi „rămâi că ai treabă; te așteaptă oamenii cu interese”. Atunci am însărcinat pe grădinarul fermei a-l conduce la vilă.

A mers până aproape de vilă și, la un loc unde este un dâmb de pământ și niște trandafiri, ne mai putând continua, a stat jos pe acel dâmb.

D-l Wangler, fiind cu automobilul, a plecat la Râmnicu-Vâlcea de unde imediat a trimis pe d-l dr. Florantin și în timpul când d-l Brătianu urca sus, sosește d-l dr. pe care îl pun imediat în curent cu starea sa. Însoțit de un om îl și trimite sus sus la vilă. Cum dâmbul pe care șezuse d-l Brătianu era chiar pe poteca ce mergea la vilă, l-am găsit cu multă greutate și aproape pe sus l-am introdus în vilă; ne mai putând vorbi, își manifestă dorințele prin semne.

O dată cu d-l doctor se înapoiașe și d-l Wangler,

care sta în mașină la poartă. Eu, aflând acest lucru, mă duc și-i spun să urce și d-sa sus că-mi pare că d-lui Brătianu îi este rău, lucru ce a și făcut imediat.

Cam după 1/2 oră, mă urc și eu sus la vilă să văd ce este. Acolo d-l doctor așezase pe d-l Brătianu pe sofa, îi pusese ventuze cu sânge și se pregăteau să plece la Râmnicu-Vâlcea, a prepara medicamentele necesare și a anunța telefonic familia la București.

Bolnavul rămâne în paza personalului de serviciu și a mea până la înapoierea d-lor de la oraș. Bolnavul a început a nu mai mișca, a închide ochii, a sufla ușor și pieptul a diminua din mișcări și apoi a se răci.

Pe la orele 10-10 1/2 sosește d-l doctor Nisipeanu trimis de la oraș de d-l doctor Florantini, care constată decesul.

Eu, împreună cu servitorii, am avut grija în atare împrejurări pentru buna ordine, până la sosirea doamnei Brătianu, la ora 5 dimineața, după care am trecut jos la fermă unde grija s-a dublat.

Așa au fost ultimele momente ale marelui Român și bun stăpân, Vintilă Brătianu.

Dumnezeu să-l odihnească întru cei drepți și să-i fie memoria eternă!

A. Dănculescu